BZINSKÝ CHÝRNIK

DVOJMESAČNÍK OBCE BZINCE POD JAVORINOU

ROČNÍK XVIII. 2008 ČÍSLO 3 MAREC - APRÍL Cena 5 Sk

NEZÍSKAL CENU ZA HERECKÝ VÝKON

Osemnásťročnému chlapcovi dohovára nahnevaný otec, ktorý je už dlhší čas nespokojný, ako sa jeho syn oblieka a aké má dlhé vlasy: „Vyzeráš ako nepodarený herec...alebo ako Kristus pán!“
Naozaj! Ako vyzeral Ježiš? Ktosi o Ňom napísal: „Keby sa Ježiš z Nazareta dnes vrátil na zem, iste by Ho zadržala prvá policajná hliadka. Fúzy, vlasy po plecia, na nohách len sandále. Nechodil do školy, stretával sa s ľuďmi pochybnej povesti, navštevoval miesta, ktorým sa mnohí vyhýbali.“
Ako by sa ľudia dnes na Neho pozerali? Možno horšie než starí Rimania. Vyzeral Ježiš Kristus ako výstredný herec? Alebo ako mladý muž, ktorý chcel na seba upozorniť, šokovať okolie či vyjadriť protest proti spoločenským konvenciám?

Nezachoval sa ani jediný záznam, že by kritici Ježiša Krista poukazovali na Jeho dlhé vlasy a fúzy. Keby to urobili, asi by to znelo ako výčitka dnešným mužom, ktorí chodia hladko oholení. Jeho odev zrejme svedčil o chudobnom nazaretskom pôvode. Ale napriek tomu vojaci pri kríži považovali jeho šaty za hodnotný odev, preto ho nechceli trhať.
Keby nepriatelia Pána Ježiša mohli Ho z niečoho obviniť, určite by Ho hnali pred súd oveľa skôr. Ježiš Kristus platil dane, nenapadal rímsku štátnu moc, ani proti nej nepodnecoval vzburu – aj keď dobre vedel, aká je .
Nepriateľom Ježiša Krista vadilo hlavne Jeho u č e n i e. Učil láske, pokoju, zhovievavosti , dobrote. Hovoril o láske k nepriateľom, o „ druhej míli“ a nastavení „ druhého líca.“

Jeho povaha bola v ostrom kontraste s ich charakterom. Dal im najavo, že ich aj napriek nenávisti voči Nemu nekonečne miluje. Oni nestáli o Jeho lásku. Nemali radi Jeho učenie, ale to, čo vyhlasoval o sebe, ich privádzalo až k zúrivosti. Tvrdil, že je Boží Syn. Tým ich postavil pred voľbu. Nechceli bojovať proti Bohu. Želali si však takého Boha, ktorý by im lichotil, ktorý by schvaľoval ich názory a spôsoby – a nie ich odhaľoval. Museli sa rozhodnúť, buď budú musieť oni zmeniť Boha, alebo Boh bude musieť zmeniť ich. To prvé nedokázali a to druhé nechceli pripustiť. Preto na Neho útočili, sledili za Ním, klamali o Ňom, až kým Ho dostali tam, kam Ho chceli dostať – na Golgotu.

Aj my musíme voliť. Prežívame rovnakú dilemu. Buď Ho prijmeme, alebo zavrhneme. Niet žiadnej zlatej strednej cesty. Možno by sme ho radi uznali za velikána dejín, veľkého učiteľa, uzdravovateľa, ale nie ako Božieho Syna. Takýto názor však neobstojí.

O čo išlo Ježišovi Kristovi? Hral pred svojimi súčasníkmi divadlo? Keď sledujeme udalosti na Golgote, nie sme svedkami vraždy, nepozeráme sa na smrť mučeníka, nehľadíme na popravu politického vzbúrenca, ktorý zle odhadol situáciu a dal sa chytiť. Nesledujeme divadelnú drámu – herca, ktorý sa presne drží scenára. Ježiš Kristus nikdy nezískal cenu za herecký výkon. Na Golgotskom kríži išlo o skutočnú smrť, išlo o obeť. Boh umieral namiesto človeka. Preto prišiel.
Nepriatelia vyzývali Pána Ježiša, aby zostúpil z kríža a dokázal svoju moc. Vďaka Bohu, že ani na kríži Ježiš Kristus nehral divadlo, ale umieral za teba a za mňa.

Uvedomujeme si, čo pre nás Boh vykonal? Vedel, aká je dôležitá správa o zmŕtvychvstaní, vedel, že od toho závisí zmysel celého kresťanského posolstva, vedel, ako sa ho ľudia budú snažiť spochybňovať – preto nedovolil, aby vznikla čo i najmenšia pochybnosť.

Byť o tom presvedčený, to nestačí. Nestačí ani uznávať argumenty a dôkazy. Byť presvedčený, že Ježiš je Boží Syn, to samé o sebe nikoho nespasí. Jedine ak prijmeme Pána Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa, sme zachránení. Musíme veriť, že nás vyslobodí od našich hriechov a nášho neustáleho hrešenia. Musíme Ho prijať ako Pána svojho života.

Pozerajme sa oveľa vyššie, až na vrch Golgoty. Sledujme najväčšiu obeť všetkých vekov. Stvoriteľ sveta tam umieral pre teba a pre mňa. A spoločne s Tomášom vyznajme: “Pán môj a Boh môj!“

Ako vyzeral Ježiš? Nevieme. Ani to nie je dôležité. Na dejiny ľudstva nepôsobil svojím zjavom, ale slovom a činom. O čo išlo Ježišovi Kristovi, keď sa nechal zajať a popraviť? O mučenícku smrť nepochopeného čudáka? Nie. Išlo Mu o záchranu mňa a Teba.

Zo srdca prajem všetkým čitateľom radostné a požehnané prežitie veľkonočných dní, radosť zo vzkrieseného Pána Ježiša, ktorý nech napĺňa naše srdcia svojou láskou, milosťou a dobrotou.

Iveta Rubaninská, ev. a.v. farárka

LITURGIA VEĽKÉHO TÝŽDŇA

Sviatky Veľkej noci sú vrcholom celého liturgického roka. Vo Veľkom týždni máme možnosť postupne precítiť a uvedomiť si chvíle Kristovho utrpenia i vzkriesenia. Je to čas na meditáciu, zahĺbenie, hľadanie odpovedí na otázky svojho života. Ježiš tým prešiel z lásky ku mne a ja sa zasa mám namáhať to pochopiť z lásky k nemu. Skúsme si priblížiť duchovný zmysel týchto dní:
Kvetná nedeľa: Pripomíname si Ježišov slávnostný vstup do Jeruzalema. Nespoliehajme sa na uznanie a slávu od ľudí, lebo trvá veľmi krátko. Hľadajme uznanie a oslavu v Božích očiach, tá trvá navždy.
Zelený štvrtok: Spomienka na Poslednú večeru, ustanovenie Eucharistie a kňazstva. Ježiš nám ukazuje, že sme krehkí a potrebujeme sa posilniť jeho telom a krvou, ktoré má podobu chleba a vína. Chlieb z neba nám dáva cez kňazov.
Veľký piatok: Uvažujeme nad umučením a smrťou Pána Ježiša, lebo v tento deň bol ukrižovaný. Nezomrel „náhodou“ a nebola to len nehoda. On trpel z lásky ku mne. Povzbudzuje ma prijať svoj kríž a utrpenie v živote ako obetu. On dáva utrpeniu zmysel - a tým je láska.
Biela sobota: Ticho hrobu, v ktorom ležal Ježiš, nás vedie k stíšeniu sa v modlitbe a k premýšľaniu nad pominuteľnosťou pozemského života. Na zemi máme len prechodné bydlisko. Múdry myslí často na večnosť a pripravuje sa na ňu. Zápasí s hriechom a koná skutky milosrdenstva.
Veľkonočná nedeľa: Zmŕtvychvstanie Krista nás uisťuje o radostnej pravde: Ježiš Kristus je Boh, má moc aj nad smrťou a aj my raz budeme vzkriesení, keď mu celým srdcom uveríme. Bolesť a smrť nie je konečnou, v spojení s Kristom je to len cesta ku svetlu a šťastiu.

Blažej Čaputa, katolícky farár

50. VÝROČIE OTVORENIA ŠKOLY

V tomto roku oslávi naša bzinská základná škola 50. výročie svojho otvorenia. Osemročná stredná škola Bzince pod Javorinou bola zriadená k 1.9.1958. Za riaditeľa školy bol vymenovaný pán Gustáv Rubaninský. Vyučovanie sa malo začať v novej budove školy. Stavebné práce však meškali a žiaci sa učili od septembra do februára ešte v provizórnych priestoroch po celej obci. Do krásnej novej školy ich učitelia voviedli až 8.2.1959. Bol to radostný deň pre všetkých obyvateľov našej obce.

Pri tejto príležitosti chceme napísať a vydať publikáciu o škole, jej učiteľoch a žiakoch, o jej histórii. Potrebujeme k tomu okrem iného fotografie. Cenné by boli pre nás fotografie tried – prvých prvákov (školský rok 1958/59), prvých končiacich žiakov (vtedy asi ôsmakov), prvého učiteľského zboru. Zhromažďujeme aj fotografie všetkých tried, najradšej končiacich školu – ôsmakov a deviatakov, učiteľov, riaditeľov a zamestnancov školy, ďalej fotografie z rôznych podujatí – slávnosti, súťaže, výlety, zbery, karnevaly, športové družstvá, spevácky zbor, krúžky atď., z ktorých by sme chceli vytvoriť akúsi galériu o dejinách našej školy. Vďační budeme aj za osobné spomienky a vyznania, za rôzny písomný materiál, možno i vysvedčenia, diplomy a ocenenia. Budeme radi, ak nám pripomeniete aj absolventov školy, ktorí pracujú na významných postoch alebo sú z nich špičkoví odborníci a manažéri, získali významné ocenenia, pracujú pre druhých, sú obetaví a neúnavní v práci v prospech druhých, často slabých a znevýhodnených. Chceme zachovať mená všetkých učiteľov a žiakov školy. Všetky materiály nám môžete poslať aj elektronickou poštou, fotografie naskenované.

Na záver chceme poprosiť všetkých, ktorí by nám mohli pomôcť realizovať náš plán s publikáciou, organizačne a materiálne, prípadne dobrou radou, aby sa nám čo najskôr prihlásili. Keďže náklady na vydanie akejkoľvek publikácie sú vysoké, zriadili sme účet, na ktorý môže poslať svoj finančný príspevok každý, kto chce toto naše úsilie podporiť. Číslo účtu:5807466007/5600, Dexia banka Slovensko, a.s.

Slávnosť 50. výročia otvorenia škola v Bzinciach pod Javorinou by sa mala uskutočniť 21. júna 2008.

Kontakt: tel.: 032/7793257
e-mail: zs.bzince@post.sk
supakova@zoznam.sk

SPOMIENKY

Pri príležitosti 50. výročia našej školy je tu snaha dať na papier históriu našej školy. Pretože som jedným z prvých absolventov, dostal som návrh, aby som niečo napísal - aké to bolo, keď som ja chodil do školy. Tu sú moje spomienky.

Spomienky na roky prežité v školských laviciach nielen vo mne, ale iste aj vo väčšine starších prebúdzajú nostalgiu a akýsi neurčitý smútok za niečím, čo sa nikdy nevráti, čo bolo kedysi dávno.... Kedysi dávno – to je pre mňa pred 58 rokmi, v rokoch 1950 a nasledujúcich, v minulom storočí i tisícročí, čo už je, aj podľa historikov, možné vyhodnocovať z hľadiska historických súvislostí. Ja však nie som historik, iba spomínajúci dôchodca, ktorému sa na pozadí pamäte obnovujú niektoré momenty života zo školských liet. Možno nebudú presné, pretože ľudská pamäť vie často aj klamať, prispôsobiť spomienku chceniu spomínajúceho, ale aj to je údel pribúdajúceho veku každého človeka.

Do prvej triedy základnej školy som začal chodiť v roku 1951. Trieda bola v budove bývalej evanjelickej školy, kde je dnes obecná knižnica, a v nej boli aj druháci a tretiaci. Učiteľom aj riaditeľom školy bol J. Klincko, ktorý bol aj kantorom v evanjelickom cirkevnom zbore. Pamätám si ho ako menšieho pána s bruškom, okuliarmi na konci nosa, fúzikmi, prešedivenými vlasmi a s paličkou. V triede boli drevené lavice navzájom pospájané v dlhých radoch za sebou, s medzerami na priechod. Podlaha bola drevená , napustená čiernym olejom. Čelná stena bola zo strany Dolných Bziniec. Na nej bola čierna tabuľa, pod ňou stupienok vysoký asi 25 centimetrov. Na stupienku katedra z masívneho dreva so zásuvkami, na nej kalamár s obyčajným perom a atramentom, biela plechová miska s kriedou a veľký zväzok kľúčov pána riaditeľa. Obloky sme mali po ľavej ruke, na druhej strane boli veľké železné kachle. Keď nám pán učiteľ dal nejakú prácu, zo stupienka, ponad okuliare v kovovom ráme sledoval, kto ako pracuje. Neporiadnika vyzval k poriadku, ale keď tento opätovne vyrušoval alebo nepracoval, už aj po ňom leteli kľúče alebo miska s kriedou.

Pán učiteľ bol aj ovocinár, zaoberal sa štepením a očkovaním ovocných stromov a vo vrecku stále nosil nožík – „očkovák“- veľmi ostrý. Keď zbadal žiaka s tupou obyčajnou ceruzkou, ihneď mu ju štyrmi rezmi zastrúhal, aby tento mohol dobre písať alebo kresliť. Býval s rodinou v kantorskom byte v dome vo dvore školy a užíval aj záhradu za domom. Dom dnes vlastní rodina Tvarůžková. Cez celý dvor pretekal malý potôčik, ktorý bol kedysi vodným náhonom na „Fijaléch a Valáškéch“ mlyn. Voda bola pre nás tabu, no celý ostatný dvor sme cez prestávky využívali na hry. Zo západnej strany bol dvor ohraničený vysokým múrom z nepálených tehál, do ktorého sme s pasiou kopali loptu, za čo sme si vždy vyslúžili pokarhanie alebo aj pohlavok.

V prvom a druhom ročníku sme mali v rámci vyučovania ešte náboženskú výchovu a na vysvedčení mám z neho aj známky.

Najstaršia fotografia pedagogického zboru
Stoja zľava: Anna Struháriková, Ľudmila Alušicová, Ján Kamenský, Anna Michnová, Milan Trúsik, Vlasta Vydarená, Ján Jedinák
Sedia zľava: Zuzana Hluchá, Mária Mikulincová, p. riaditeľ Gustáv Rubaninský, Ľudmila Nešťáková, Zdenka Prokešová, Pavlína Rubaninská

Evanjelické náboženstvo nás učil pán farár Juraj Struhárik. Bol to človek vysoký, štíhlej postavy, väčšinou chodil oblečený v tmavom obleku s klobúkom, vrchný kabát mal iba prehodený cez plecia, na očiach okuliare s úzkym čiernym rámom. Keď vyučoval náboženstvo, v rukáve mal obyčajne skrytý prútik, väčšinou z liesky, ktorým sme dostali po dlani, keď sme vyrušovali alebo nevedeli viacero vecí z prebranej látky. A keď sa nezbedníctiev nazbieralo viacej, museli sme urobiť „hruštičku“ a tou paličkou sme dostali po koncoch prstov. /Hruštička je, keď spojíme prsty jednej ruky dohromady./

Na školskom dvore bývali aj celoškolské zhromaždenia, keď bolo pekné počasie, kde sme dostávali pokyny, pochvaly, pokarhania, a bývalo tam aj otvorenie a ukončenie školského roka, tiež príležitostné slávnosti so žiackym programom. Spomínam si, že s Milkou Hložkovou sme tam spievali pesničku Prídi, šuhaj premilený... Bolo to na Deň matiek alebo MDŽ v prvom alebo druhom ročníku.

V roku 1954 sme začali s nácvikom I. celoštátnej spartakiády, ktorá bola v r. 1955 v Prahe. My, vtedy 9 – 11 ročné deti sme nacvičovali s kockami, ktoré predstavovali tehly a akože niečo staviame – budujeme. Nácviky sme mávali na dvore aj v triede. Kocky sme si museli sami vyrobiť z tvrdého papiera, mali rozmer asi 25 x 25 x 25 cm. Na spartakiádu sme nešli a neviem, či sme aj niekde vystupovali. Keď sme v r. 1986 prestavovali triedu na knižnicu, na podlahe sme nachádzali

plechové značky, ktoré tam boli pribité vyše 20 rokov.

Štvrtá trieda bola v Dolných Bzinciach v budove, kde je teraz pekáreň. Učila nás pani učiteľka Kvetoslava Slováková z Nového Mesta n. V. Trieda bola pomerne veľká a svetlá, no dvor malý ako dve dlane - hneď pri hlavnej ceste, oddelený drôteným plotom. Bol na ňom postavený sklad uhlia a dreva a suché záchody. Zo strany potoka, okolo plota, tiekol malý potôčik, mlynský náhon do mlyna na Pažiti. Piata trieda vedľa katolíckeho kostola bola malá, boli sme v nej doslova natlačení. Vchod do budovy bol takisto ako dnes – z ulice malou bránkou do podbránia, vpravo boli dvere do triedy, vľavo učiteľský byt, rovno maličký dvor, kde boli „chovánky“ pre domáce zvieratá, sklad uhlia a dreva, a, samozrejme – suché záchody. Učil nás pán učiteľ M. Kukla, ktorý aj s rodinou býval v učiteľskom byte. Šiesty a siedmy ročník sme chodili do školy v Lubine.

Asi v roku 1954 sa v našej obci začalo uvažovať o stavbe plnoorganizovanej školy, pretože narastal počet detí a aby tieto od šiesteho ročníka nemuseli dochádzať do Lubiny alebo do Nového Mesta nad Váhom. Škola bola dostavaná v r. 1958, boli v nej otvorené všetky ročníky .

V novopostavenej škole sme sa však začali učiť až po Novom roku. Do ôsmej triedy sme nastúpili štyridsiati, pretože pribudli aj žiaci z Hrubej Strany. Štyri mesiace sme sa učili v priestoroch dnešného Múzea Ľudmily Podjavorinskej. Triedna učiteľka Ľudmila Nešťáková, vydatá Kocáková mala s nami starostí vyše hlavy, pretože učiť a ešte aj udržať na uzde v rozumných medziach svorku ôsmakov, bolo často nad jej sily, preto viackrát musel zasahovať pán riaditeľ Rubaninský alebo jeho zástupca pán Milan Trúsik. A keď jeden alebo druhý museli zasiahnuť, tak zásah býval väčšinou rukolapný. Matematiku učila pani učiteľka Mikulincová, ktorej sme hovorili “ ťeťiva”, pretože ako správna Bošáčanka všetko mäkčila.

Pán riaditeľ Gustáv Rubaninský bol človek, z ktorého autorita priam vyžarovala. Keď išiel cez prestávku po chodbe, nemusel nikoho upozorňovať na slušné správanie alebo vyzývať k tichu. Stačilo, keď niekto na dolnej chodbe povedal – „riaditeľ ide“ – hneď bolo všetko, ako má byť. Škoda, že niektoré veci pochopíme až neskôr.....

Teda bolo nás 40, slovom štyridsať ôsmakov, ktorí ako prví absolvovali vtedy Osemročnú strednú školu Bzince pod Javorinou. 27. augusta 1983 pani učiteľka Prokešová zorganizovala pre nás stretnutie pri 25.výročí otvorenia školy, na ktoré prišla asi polovica z nás. Privítali sme sa a spomínali, aké to bolo kedysi, keď sme boli ešte „sopliaci“, ako nám učitelia ubližovali a krivdili a my sme boli predsa tí najlepší a najposlušnejší žiaci. A dnes je to už rokov 50, dvakrát toľko. Niektoré spomienky sa vytratili alebo vybledli, no niektoré v nás ostanú do smrti, pretože zabudnúť na čosi také, ako prvé školské roky, to sa jednoducho nedá. Bzinská škola i naša obec nám dala čosi, čo človek dostane v živote len raz – rodisko a znalosť písma, vstup do systému poznávania sveta. Ďakujem učiteľom i škole za to, čo dnes poznám. Bárs by táto škola stála ešte ďalších 50 rokov a aby nikdy nemala núdzu o dobrých žiakov a ešte lepších učiteľov.

JFK – občan

ČO MI DALA ŠKOLA

Som žiačka 9. triedy základnej školy a pýtam sa: Čo mi dala škola za tých deväť rokov?

Ako prváčka som sa musela naučiť písať, čítať, naučiť sa číslice, aby som vedela počítať. Keď som úspešne zvládla prvú a druhú triedu, začali pribúdať predmety a učenia bolo viac. Na dolnom stupni som sa naučila základné veci, napríklad: kde sa nachádza Východoslovenská nížina, že srdce sa skladá z dvoch predsení a komôrok, že slovo palica je ženského rodu, veľké čísla sa spočitujú najlepšie pod sebou a veľa ďalších potrebných vecí.

Dostať sa na horný stupeň medzi veľkých žiakov bolo niečo dlho očakávané. Nové triedy, žiaci naokolo, učitelia a aj učivo, ktoré bolo ťažšie a náročnejšie. Zvykať si na nový spôsob komunikovania, či spôsob učenia sa dalo dosť zabrať každému. V šiestej triede nám pribudol nový predmet fyzika. V siedmej triede sme si ako spolužiaci začali uvedomovať, aký sme dobrý kolektív a priatelia. Ôsma trieda patrila medzi moje najlepšie „základoškolské“ časy. Učivo sa mi veľmi páčilo. Veď koho by nezaujímala Slovenská republika ako zamepisne, tak aj dejepisne, či vedieť niečo o Zemi a jej činnostiach. Pribudol nový predmet, ktorý nás učí tvoriť vzorce a nové prvky. Ako každý rok dva mesiace prázdnin ušli a bol tu začiatok posledného školského roku.

V deviatej triede si každý uvedomil, akí sú na nás učitelia dobrí a ako nám za nimi bude smutno. Často sme sa ich pýtali: „A na čo sa to učíme, na čo nám to bude?“ odpoveď učiteľov bola: „Musíte mať všeobecný prehľad.“ Nemali to s nami ľahké. Hlavne v našom tvorivom období puberty. Deväť rokov je veľa času prežitého v jednej škole. Postupne sa

Prví ôsmaci po 25 rokoch

zo šesťročného dieťaťa stáva človek s vlastnými názormi aj „manierami“. A spolužiaci? Vždy sme boli veční súperi, ale pritom kamaráti. Naučili ma veľa: vedieť sa prispôsobiť, povedať svoj názor, porozumieť druhému. Každého z nás čaká nová škola. Chcela by som pokračovať vo svojom vzdelávaní na gymnáziu a potom na vysokej škole. Budem zvedavá na novú školu, žiakov, učiteľov a samozrejme na učivo.

Tak teda – čo mi dala škola: jedno krásne obdobie, jednu základnú kapitolu života, na ktorú budem určite rada spomínať.

Nikoleta Atalovičová, 9. trieda

28. MAREC - DEŇ UČITEĽOV

Učiteľom

„Komukoľvek môžeš pomôcť, pomôž rád. Veď dávno sa hovorí,
že slúžiť a pomáhať sú vlastnosti vznešených ľudí.“

J. A. Komenský

28. marec je sviatkom všetkých pedagogických pracovníkov. Je spätý s menom učiteľa národov - Jána Amosa Komenského. Tento veľký pedagóg svojou pedagogickou činnosťou i náhľadmi sa zaradil medzi významné osobnosti v dejinách myslenia. Bol hlboko presvedčený o tom, že dobrá škola robí človeka lepším.

Deň učiteľov sa už neoslavuje tak honosne ako pred niekoľkými rokmi a máloktorý žiak si v tento deň na svojho učiteľa spomenie. Prácu učiteľa si vieme oceniť, až keď dospejeme. Vtedy skutočne ohodnotíme vzťah, ktorý k nám učitelia mali. Spomenieme si na pani učiteľky v materskej škole, ktoré suplovali mamu, ale i na učiteľku, ktorá nás naučila čítať a písať a otvorila nám tak cestu k poznávaniu. Spomenieme si na pedagógov, ktorí na nás boli prísni a pomohli nám vniknúť do záhad života a všetkého toho, čo ho obklopuje. Práca učiteľa je veľmi náročná a nie vždy uznávaná a docenená tak, ako jej prináleží.

Dovoľujem si preto pri príležitosti blížiaceho sa sviatku učiteľov úprimne poďakovať všetkým našim učiteľom za všetko, čo robia pre naše deti, a popriať im v ich zodpovednej práci veľa trpezlivosti, elánu, ale aj radosti z výsledkov svojich žiakov.

Starosta obce

MEDZINÁRODNÝ DEŇ ŽIEN

Ženám sa prihovoril starosta obce

Poďakovanie spisovateľkám p. Anne Černochovej (vľavo) a p. Márii Pomajbovej

Pri príležitosti Medzinárodného dňa žien pripravila MO Únie žien Slovenska, komisia kultúry pri OZ v spolupráci s našou ZŠ popoludnie pod názvom Ženy ženám.

Po úvodných slovách a príhovore starostu obce Ing. Pavla Bahníka nasledoval krátky program žiakov školy.

Všetci prítomní, no najmä ženy, sa stretli hlavne preto, aby sa zoznámili s literárnou tvorbou spisovateliek nášho regiónu.

Pozvanie prijali pani **Anna Černochová** a pani **Mária Pomajbová.** Z vážnych dôvodov sa ospravedlnila pani Mariana Komorová. Vďační poslucháči si vypočuli najprv ukážky z kníh oboch autoriek a potom už dostali slovo obe spisovateľky. Vyznali sa zo svojho vzťahu k ľuďom, k literatúre, z toho, čo ich trápi aj teší, odkiaľ čerpajú námety pre literárnu tvorbu.

Na záver tohto príjemného a neformálneho stretnutia pokračovali rozhovory pri občerstvení, ktoré pripravili ženy z ÚŽS a obecný úrad. **-kr-**

Stretnutie žien – Ženy ženám

ŽENY, NEDAJME SA !

Veru vtedy bolo celkom inak, povzdychne si nejedna z nás žien, skoršie narodených, keď jej padne do očí dátum 8. marec, oslavovaný kedysi ako Medzinárodný deň žien.

Časom má pre mnohé z nás cenu zlata. Rokmi sa nám z pamäti vytráca jeho formálnosť, zostávajú len spomienky spojené s nostalgiou na to pekné. V mysli sa nám vynárajú vyobliekané ženy v najnovších šatách, rozpačití muži s kytičkou snežienok, ale aj slávnostný príhovor riaditeľa závodu, spojený s bohatým občerstvením a veselicou.

Veru, vtedy žena mala inú úctu, povzdychneme si. Hoci sa na starý režim toľko nadáva, predsa mal aj dobré stránky. Vážil si prácu žien, ich um a šikovné ruky či akúsi prirodzenú zodpovednosť, vybudovanú generáciami. Žena bola chránená zákonom ako vzácny druh. Spoločnosť ju, aj deď sa nám to vtedy tak nezdalo, chránila. Nemohla zostať nezamestnaná, bez strechy nad hlavou či výživného od manžela na deti. To všetko bolo až nepredstaviteľné. Z jej detí, aj vďaka spoločnosti, nevyrástli zúfalci v podobe bezdomovcov, mravne skazených mladých žien nútených predávať svoj telo, nechať si šliapať po duši, pomaly, ale isto strácať zmysel života, zhnusiť sa sama sebe. Veď stratená sebaúcta vedie skôr či neskôr k celkovému zlyhaniu osobnosti.

Kedysi, na začiatku, v pravej mojej knižke som sa ako žena vyznala z citu či predstavy, ako si rolu ženy predstavujem ja. Citujem: „Žena je stvorená pre lásku, lásku prijíma, v sebe ju rozmnožuje a odovzdáva ďalej. Láska, ten nádherný cit, musí byť v nej, musí ho cítiť, jednoducho preň doznieť.“ Platí to ešte dnes? Nie som si celkom istá, i keď ja na mojej úvahe nedokážem nič meniť, napriek tomu, že v dnešnej dobe, zdá sa, láska, úcta a žena nepatria spolu. Láska akoby bola už len slovom, čo pomaly stráca svoj význam a možno, nedaj Boh, bude patriť medzi slová v modernej dobe už nepoužívané, vyhynuté. Nahradí ju slovo sex, obdiv, peniaze, bohatstvo, krása a možno ešte dačo, dnes nepoznané. Ale, chceli by sme to? Určite nie. Tak teda ženy zmobilizujme svoje sily! Odovzdajme mladej generácii čosi, s čím by si pre budúcnosť vystačili. Učme ju nestratiť zmysel života v dnešnej chaotickej dobe. Pýtate sa ako? Nuž tak jednoducho ľudsky, ako by to mal robiť človek, boží tvor. Obnovme sa v sebe! Všímajme si viac ľudí okolo seba, ich bežné radosti či starosti, možno chudobu, ale hlavne mravný úpadok našich mladých žien či dievčat, ktoré, zdá sa, najviac doplatili na demokraciu, čosi čo im malo zabezpečiť bezstarostný život, otvoriť brány do sveta, ale opak je pravdou. Z našich dievčat, mladých, krásnych a hlavne študovaných, sa stali slúžky, lacné pracovné sily v zahraničí či ženy uväznené v tele prostitútky, ale aj ženy zotročené trojzmennými prevádzkami mnohých zahraničných investorov. A tu je namieste otázka. Nemali by sa ženy začať znova viac brániť, bojovať za návrat toho starého? Nedopustiť, aby pre budúce generácie slovo žena zmenilo svoj význam. Bolo čosi, ako ľahko dostupný tovar či sexuálny objekt. Aby naše ženy stratili pocit vlastnej hodnoty. Žena má predsa iné poslanie. To slovo nesie v sebe, materstvo, obetavosť lásku v mnohých podobách a z nich utkanú krásu, ktorej cena časom stúpa, ako cena drahého šperku dedeného generáciami.

Preto Vás, všetky ženy, vyzývam - nedajme sa! Bojujme každá sama v sebe! Nedajme si vziať to, prečo sme boli predurčené, prečo nás stvoril Stvoriteľ. Veď čo viac môže ženu uspokojiť, urobiť šťastnou ako úcta, uznanie okolia či skutočná láska, ktorú prijíma v sebe, rozmnožuje a odovzdáva ďalej .....

Mária Pomajbová, spisovateľka

MAREC - MESIAC KNIHY

Čítať peknú knihu je nepretržitý dialóg, v ktorom kniha hovorí a naša duša odpovedá.
Ako ten čas letí. Len nedávno sa nám do neznáma vytratilo čaro Vianoc, veselie fašingov, máme tu marec, ktorý nesie tiež prívlastok – mesiac knihy.

Dobrá kniha akéhokoľvek žánru je istotne dobrým spoločníkom pre mnohých z nás. Keď sa teraz blíži jar a slniečko jasnejšie svieti, možno aj tak siahneme za peknou knihou. Možno si pozrieme výklady s knihami alebo zájdeme do našej obecnej knižnice, kde medzi takmer 10.000 titulmi si každý návštevník môže vybrať nejakú zaujímavú knihu. Máme široký výber titulov pre dospelých, deti a mládež. Nájdu sa tu knihy od našej rodáčky Mariany Komorovej a jej otca Ladislava Vargu, napr. Hviezdny generál – o M.R.Štefánikovi alebo historická kniha Modrá krv a ďalšie, veľmi zaujímavé knihy. Pre ženy romantické knihy od súčasných slovenských spisovateliek, ktoré iste stoja za to, aby sa za nimi siahlo. Pre deti nová knižka „Deduško Večerníček“ a pre mládež tiež knihy rôzneho druhu.

Dnes nás o vzácny čas, ktorý by sme prežili možno s knihou v ruke, oberajú mediálne vymoženosti ako televízia, videá, počítače, internet. Chápem, že pre dnešnú dobu sú veľmi potrebné aj tieto nové a novšie vymoženosti. Ale aj tak si myslím, že knihu nenahradíi žiadna iná náhrada. Veľmi sa teším, keď našu knižnicu navštívia deti z materskej alebo základnej školy.

Knižnicu v Bzinciach máme otvorenú v pondelok, stredu a piatok od 14.00 do 18.00 hodiny. V Hrušovom od 14.00 do 17.00 hodiny.

Príďte a navštívte našu knižnicu a vyberte si z bohatej ponuky práve tú knihu, ktorá by Vás čo najviac zaujala.
Nezabudnite, že je marec – Mesiac knihy!

A.Okrucká - knihovníčka

EURO - INFORMÁCIE

So slovom „euro“ sa čoraz častejšie stretávame na stránkach novín, v televízii, ale i každodennom živote. Euro sa od 1. januára 2009 stane našou novou domácou menou. Slovenská koruna prestane existovať, všetky hodnoty budú prepočítané do novej meny. Od tohto dňa začne euro platiť ako zákonné platidlo v hotovostnom aj bezhotovostnom obehu. Budeme si musieť zvyknúť na iné vyjadrenie hodnoty, do rúk sa nám dostanú nové bankovky a mince. Dnes vám predkladáme desať dôležitých informácii týkajúcich sa zavedenia eura na Slovensku.

Desatoro pre občana

- Euro ako národná mena bude na Slovensku zavedené 1.januára 2009.

- Slovenskými korunami bude možné platiť v hotovosti až do 16.januára 2009. Po tomto termíne bude možné platiť už len eurami.

- Niekoľko mesiacov pred zavedením eura a do konca roka 2009 sa ceny tovarov, služieb a poplatkov budú uvádzať súčasne v slovenských korunách i v eurách.

- Banky budú vymieňať slovenské korunové mince 6 mesiacov a bankovky 12 mesiacov po zavedení eura. Výmena mincí a bankoviek bude bezplatná.

- Klientovi odporúčame vložiť prebytočné slovenské koruny na účty do bánk ešte pred zavedením eura. Vyhne sa tak očakávaným náporom klientov v pobočkách bánk.

- Finančné prostriedky, uložené v banke, budú automaticky prepočítané na eurá bez toho, aby kvôli tomu musel klient navštíviť banku.

- Čísla účtov sa nezmenia. Po januári 2009 budú vedené v eurách.

- V platnosti zostanú všetky zmluvy s bankou, pričom sumy v nich uvádzané v slovenských korunách sa len prepočítajú na eurá.

- Platobné karty po zavedení eura zostanú v platnosti a nie je potrebné ich meniť. Po 1. januári 2009 budú automaticky komunikovať v eurách.

- Poplatky za bankové služby sa v súvislosti so zavedením eura nebudú zvyšovať.

Praktické a užitočné informácie môžete získať aj na bezplatnej Euro Info linke 0800 103 104 alebo na internetovej stránke www.euromena.sk

Spracované podľa publikácie Dexia banky Slovensko a.s. „Pomôžeme vám s eurom“

Starosta obce

SPOMIENKOVÁ SLÁVNOSŤ V CETUNE

Delegácia ÚV SZPB a OÚ Nové Mesto nad Váhom

V nedeľu 24. februára 2008 sme si pripomenuli 63. výročie partizánskeno boja v Cetune.

Na spomienkovej slávnosti sa zúčastnil predseda ÚR SZPB profesor Karol Pitka, riaditeľ úradu TSK Ing. Dušan Lobotka, partizáni z II.Stalinovej brigády spolu s členmi OV SZPB v Novom Meste nad Váhom, zástupcovia zahraničných veľvyslanectiev na Slovensku – Ruskej federácie, Bieloruska, Ukrajiny, Českej republiky, Spojených štátov amerických, riaditeľ Múzea SNP v Banskej Bystrici, prednosta OÚ v Novom Meste nad Váhom, riaditeľ Úradu práce, soc. vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom, starostovia okolitých obcí a viac ako 150 občanov našej obce.

Zástupcovia zahraničných veľvyslanectiev

Všetci vzdali hold a česť hrdinom, ktorí položili životy v nerovnom boji proti fašistickým agresorom.

PAMÄTNÁ IZBA Ľ. PODJAVORINSKEJ

Naša obec je známa tým, že dala národu viacero osobností, ktoré sa vryjú do pamätí jej návštevníkov.

Najznámejšou osobnosťou našej obce je spisovateľka, národná umelkyňa Ľudmila Riznerová-Podjavorinská. Narodila sa v bývalých Horných Bzinciach 26.apríla 1872. Bola prvou ženou-spisovateľkou, ktorá písala pre deti. Títo mladí čitatelia už dve storočia čerpajú prvé svoje básničky z jej krásnych kníh. Prakticky od škôlky sa veľmi ľahko naučia tieto básne, ktoré s radosťou od nich počúvame doma i na rôznych slávnostiach. Sú to nenáročné slohy, ľahko zapamätateľné a opisujú život, prírodu, zvieratá tak, ako to v skutočnosti je. Pani spisovateľka mala rada Bzince, jej obyvateľov, kamarátov a kamarátky, s ktorými vyrastala a chodila do tunajšej školy. Mala tú výhodu, že škola bola pre ňu ozaj na krok, lebo otvorila dvere učiteľského bytu a už bola v triede.

Po presťahovaní do Nového Mesta nad Váhom doslova žialila za svojou rodnou obcou a priateľkami a na Bzince nezabudla do staroby. Vždy rada a s láskou prijala návštevy z rodiska. Poslednou jej túžbou, keď ju trápila ťažká choroba, bolo, aby bola pochovaná v rodnej obci, pri svojich rodičoch na hornobzinskom cintoríne. Jej túžba sa naplnila po odchode z tohto sveta 2.marca 1951, keď jej telesné pozostatky boli prevezené do Bziniec a sníva svoj večný sen tam hore pod lipami medzi svojimi.

Bzince a kultúrna verejnosť Slovenska nezabudla na túto vzácnu spisovateľku. V roku spomienky 100.výročia jej narodenia bola zriadená Pamätná izba spisovateľky v budove starej cirkevnej školy, kde sa i ona narodila, ktorá je pod správou Trenčianskeho múzea.
Expozícia je venovaná životu a dielu tejto vzácnej ženy. Sú tu zachované jej veci, ktoré sa tu za jej života nachádzali a ktoré boli jej osobným majetkom alebo majetkom jej rodiny. Sú tu i kópie vzácnych dokumentov z jej života. Vo vitrínkach sú knihy, ktoré ona napísala spolu s tofokópiami ilustrácií, ktoré krásne, ba priam autenticky doplňujú jej prekrásne a hodnotné diela.

Stovky návštevníkov, prevažne z radov školákov i škôlkarov, ale i dospelých, každoročne navštevujú tento rodný dom, aby vzhliadli dielo tejto obľúbenej spisovateľky. Majú tu možnosť počuť odborný výklad o živote a diele spisovateľky i o našej obci a ako spomienku si zakúpiť pamiatkové drobnosti zobrazujúce spisovateľku a jej rodisko. Koľko návštevníkov sem príde, toľko ľudí spozná tento kút Slovenska a zapamätá si našu obec v spojitosti s touto vzácnou osobnosťou. Často sa tu stretávame so študentami, ktorí tu čerpajú námety pre rôzne seminárne práce.

Pamätná izba je otvorená pre ohlásených návštevníkov denne od 8.00 do 12.00 hod. okrem nedele a pondelka. Na požiadanie umožňuje sa návšteva i mimo týchto dní a otváracích hodín.K pamätnej izbe patrí neodmysliteľne pamätník – štvorlístok v miestnom parku a náhrobok na hornobzinskom cintoríne, kde návštevníci položia kvety.

V minulosti sa tu vystriedali návštevníci z celého sveta. Veľmi vzácnou a pozornou návštevou bola delegácia mládežníkov z Južnej Ameriky, Afriky, Ázie a Európy. Rovnako vzácna bola vlaňajšia návšteva pracovníkov zastupiteľských úradov zo štátov severnej Európy. Tohto roku zase návšteva Dolnozemských Slovákov zo Srbskej dediny Jánošík.

V minulej jeseni počas týždňa otvorených dverí v múzeách SR sa tu vystriedali všetky deti našej základnej školy, ktorá nesie meno tejto významnej rodáčky.

A čo občania našej obce? Dvere sú denne otvorené za 5,- Sk, prídite si oživiť spomienky na túto našu nezabudnuteľnú osobnosť a jej dielo tak vzácne pre naše deti a 2-krát vzácne pre občanov.

Expozícia má 35 rokov a veríme, že si v krátkom období „zaslúži“ renováciu, aby i naďalej bola zaujímavou a príťažlivou pre návštevníkov.

Ivan Mrázik

DEŇ NARCISOV

V tomto roku sa opäť uskutoční najväčšia dobrovoľnícka akcia na Slovensku - Deň narcisov. Cieľom je upozorniť obyvateľov na problémy, ktoré prináša ľuďom jedno z najťažších ochorení – rakovina. Zároveň chce otvoriť ľudské srdcia a poprosiť ich o finančný príspevok, ktorý poslúži na pomoc chorým i na prevenciu proti tejto zhubnej chorobe. V našej obci sa tiež rozbehnú do ulíc dobrovoľníci – mladí ľudia so žiakmi miestnej ZŠ. Prosíme Vás, aby ste prijali ponúknutý kvietok narcisu ako prejav solidarity s chorými a na znak toho, že problematika rakoviny nám nie je ľahostajná.

Zároveň Vás prosíme o finančný príspevok v rámci Vašich možností, ktorý je však dobrovoľný. Ďakujeme za pochopenie!

-organizátori-

ROZDELENIE POSLANECKÝCH OBVODOV V BZINCIACH POD JAVORINOU

Ing. Gregušová Eva – od č. d. 200 – 253,
Mgr. Sameková Ľubica – od č. d. 368 – 402, 423 – 428 + 431, 486 – 570,
Ing. Stachová Alena – od č. d. 62 – 173,
Mgr. Šupáková Ľudmila – od č. d. 1 – 61, 458 – 485, 571- 622,
Ing. Valo Branislav – od č. d. 258 – 367, 403 – 458,

Veselé prežitie
Veľkonočných sviatkov
všetkým čitateľom
želá
redakcia BCH

OBRADY VEĽKÉHO TÝŽDŇA

Kostol sv. Michala Archanjela v Bzinciach pod Javorinou

16/03/08	**Kvetná nedeľa**	10.00 hod.	Sprievod s ratolesťami a svätá omša
20/03/08	**Zelený Štvrtok**	9.30 hod.	Trnava – katedrála: omša svätenia olejov
		17.30 hod	Svätá omša
21/03/08	**Veľký piatok**	14.00 hod.	Krížová cesta
		15.00 hod.	Obrady a poklona krížu
22/03/08	**Biela sobota**	Od 9.00 hod	Poklona pri Božom hrobe
22/03/08	**Veľkonočná vigília**	18.30 hod.	Svätá omša a obrad vzkriesenia s procesiou
23/03/08	**Veľkonočná nedeľa**	10.00 hod.	Svätá omša
24/03/08	**Veľkonočný pondelok**	10.00 hod.	Svätá omša

OTÁZKA PRE STAROSTU!

Pán starosta, môžete predstaviť priority rozvoja obce na najbližšie obdobie ?

Priority rozvoja obce schválilo Obecné zastupiteľstvo prakticky na svojom prvom riadnom zasadnutí v minulom roku. Zamerané sú na riešenie najdôležitejších problémov obce v nadväznosti na možnosť čerpania finančných prostriedkov z eurofondov na obdobie 2007 až 2011. Z pohľadu obce sa jedná hlavne o finančné prostriedky na veľké investičné akcie, ktoré nie je možné financovať z rozpočtu obce. Treba si samozrejme uvedomiť, že čerpanie finančných prostriedkov z EÚ je viazané na spolufinancovanie z obecných zdrojov vo výške min 5%, čo hlavne pri veľkých projektoch znamená nezanedbateľné sumy, potrebné je pripraviť a ,samozrejme, aj zaplatiť kompletné projektové dokumentácie, vysporiadať vlastnícke vzťahy k pozemkom, ktoré aspoň zatiaľ musia byť vo vlastníctve obce. Keď si pozriete schválený rozpočet na tento rok,/bol zverejnený v minulom vydaní Bzinského chýrnika/, tak práve nedostatok financií môže byť najväčším problémom pri príprave a realizácii projektov.

V súčasnosti pripravujeme projekt rekonštrukcie budovy školy za účelom zníženia energetickej náročnosti , spracovanú máme projektovú dokumentáciu rekonštrukcie vodného zdroja na Hrubej Strane, projekt rekonštrukcie verejného osvetlenia, pripravujeme projekt rekonštrukcie miestnej komunikácie na Hrubú Stranu cez Rybníky, na pripomienkovom konaní je schválenie vodného zdroja v Hrušovom, ktorý by zabezpečil možnosť realizácie vybudovania vodovodu v Hrušovom a medzi veľmi dôležité úlohy sme zaradili aj prípravu lokality pre výstavbu na Pažiti. Ktoré aktivity sa nám podarí zrealizovať, bude závisieť aj od podmienok, ktoré budú stanovené pre jednotlivé operačné programy. Napríklad už vieme, že nespĺňame dve hodnotiace kritériá pre rekonštrukciu budovy školy. Jedná sa o počet žiakov – kritériá stanovujú 200 žiakov a naša ZŠ má len 140. Druhým nesplneným kritériom je vlastnícky vzťah k pozemkom, ktoré sa nám doteraz nepodarilo vykúpiť. Musíme len dúfať, že nesplnenie týchto dvoch podmienok nebude rozhodujúce pre vyradenie nášho projektu.

Jedná sa o veľmi náročné úlohy, no som presvedčený, že sa nám, podarí pripraviť kvalitné projekty na realizáciu našich zámerov. Čo očakávame od občanov? Určite, že nie každý má možnosť sa aktívne podieľať na príprave projektov. Dôležitá je ale aj morálna podpora, vedomie, že za sebou máme spoluobčanov, ktorí sú tolerantní, ochotní chápať a podporiť realizáciu týchto zámerov.

Dnes sa jedná o jedinečnú možnosť ako zabezpečiť finančné prostriedky pre rozvoj našej obce a skvalitnenie života vás, občanov.
Je to príležitosť, ktorá sa už nemusí opakovať!

Starosta obce

PLÁN KULTÚRNO-SPOLOČENSKÝCH PODUJATÍ V BZINCIACH POD JAVORINOU

MESIAC	OBECNÉ PODUJATIA	PODUJATIA ORGANIZÁCIÍ	INÉ
JANUÁR	25.1.- Stretnutie ocenených občanov na OU	Výročné schôdze	Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov – ekumen. stretnutie v r.- k. kostole (25.1.)
FEBRUÁR	24.2. Výročie cetunského boja	2.2. Pochovávanie basy - Klenotnica	
MAREC		17.3. – odber krvi v obci – MS SČK	Svetový deň modlitieb – ekumen. stretnutie v ev. kostole - 4.3.
APRÍL	Výročie oslobodenia obce	30.4. – DHZ Bzince a osady – stavanie májov 5.4 – 10. výročie súboru DOLINKA	Výročie narodenia Ľ. Podjavorinskej
MÁJ	Okresné kolo Podjavorinskej Bzince (ZŠ) - 9.5. Deň matiek - 11.5. Krajské kolo Podjavorinskej Bzince -30.5.	8.5. Deň víťazstva nad fašizmom – ZO SZPB	Deň narcisov – ZŠ
JÚN	21.6. – 50. výročie založenia školy		12.6. – zájazd dôchodcov MDD – ZŠ, obec, DHZ
JÚL	5.7. – 80. výročie PŠK 27.7. – Stretnutie bratstva na Javorine	26.7. – DHZ Bzince – Annabál 26.7. – Turnaj starých pánov -PŠK	Letné zájazdy na kúpaliská
AUGUST	Výročie SNP	DHZ Hrubá Strana – 9. roč. pohárovej súťaže – 16.8.	Podjavorinský pohár – súťaž v parkúrovom skákaní – klub Redhors -9.8.
SEPTEMBER	5. – 6.9. Bzinský jarmok a deň obce 100. výročie hasičského zboru Bzince		
OKTÓBER	Návšteva divadel. predstavenia – kult. komisia	90. výr. narodenia R. Macúcha – ÚŽS -19.10. (16.10.)	Posedenia jubilantov a jub. sobáše – ZPOZ Pamiatka posvätenia chrámu po obnove chrámu – ev. cirkev -12.10.
NOVEMBER		80. výr. narodenia L. Vargu - ÚŽS - 30.11. (28.10.)	Pamiatka zosnulých – ekumen. spomienka
DECEMBER		Štefanský volejbalový turnaj Vianočný stolnotenisový turnaj	Príchod Mikuláša

BLAHOŽELÁME

50

Alena Morkesová č.1495
Milan Hargaš č.1303
Božena Kovačovicová č.1093
Milan Hložka č.583
Dana Bahníková č.259
Jaromír Gerža č.325
Anna Plašienková č.526
Ján Setvák č.160
Pavol Hrašný č.1201
Emília Harmadyová č.443

60

Jarmila Magálová č.1243
Jozef Lukáč č.612
Magdaléna Machajdíková č.1112
Vladimír Valach č.30
Eva Bučková č.279
Dušan Sadloň č.496
Elena Zmatková č.489

70

Jarmila Búliková č.1522
Mária Gulánová č. 534
Anna Sláviková č.615
Milan Gašparík č.1508

80

Ing. Vladimír Tallo č.122
Emília Pašková č. 1368
Martin Bušo č. 1016
Emília Ševčovicová č. 470

85

Alžbeta Poláková č. 610
Anna Ševčíková č.381
Anna Mažárová č.344

UZAVRELI MANŽELSTVO

Ing. Peter KURIC – Ing. Veronika DZURILLOVÁ

Novomanželom blahoželáme k uzavretiu manželstva.

INZERÁT

Vezmem do prenájmu jednu izbu v rodinnom dome, prípadne garsónku v obci. Seriózne. Kontakt: tel.0918 412 255

ROZLÚČILI SME SA

Alžbeta HUČKOVÁ č.344 vo veku 70 rokov
Elena KYŠKOVÁ č.344 vo veku 81 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť nad stratou svojich blízkych.

SPOMÍNAME

„Čas plynie ako tichej rieky prúd, kto Ťa mal rád, nevie zabudnúť.“

Dňa 5.marca 2008 sme pripomenuli 20.výročie úmrtia našej mamy, babičky, švagrinej i krstnej mamy

EVY GULÁNOVEJ rod. TURANOVEJ zo Bziniec pod Javorinou.

S láskou a úctou spomína syn Miloš s rodinou, dcéra Ivona s rodinou a ostatná rodina.

Nedá sa tomu uveriť, že tak tichučko navždy odišla od nás duša Tvoja, že nestihol si ani povedať: „Zbohom rodina moja“.

Dňa 17. marca 2008 uplynul rok od náhlej smrti

MUDr. VLADIMÍRA CHOVANCA z Cetuny,

na ktorého stále myslí a spomína jeho smútiaca rodina.

Ten, kto ho poznal, spomenie si, ten, kto ho miloval, nezabudne.

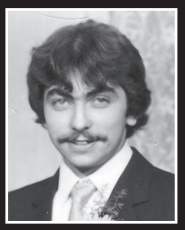

Dňa 16.3.2008 uplynie 10 rokov, čo nás navždy opustil môj manžel, syn a otec

MILAN GULÁN

Za tichú spomienku všetkým, čo ho mali radi, s láskou spomínajú a nezabúdajú manželka, matka, deti a ostatná rodina.

Ťažko je uveriť, že srdce už nebije, ťažko je pochopiť, že Ty už nežiješ, ťažko je bez Teba naučiť sa žiť, už nie nič také, ako mohlo s Tebou byť.

Dňa 10 mája 2008 uplynie 10 rokov, čo nás navždy opustil náš drahý syn, manžel, otec, starý otec a brat

MIROSLAV HRAŠNÝ.

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku. S úctou a láskou spomína mama, manželka Marta, dcéra Jana a syn Marián s rodinami, bratia Vladimír a Pavol s rodinami.

Čas plynie ako tichej rieky prúd, kto Ťa mal rád, nevie zabudnúť.

Dňa 21. apríla 2008 uplynie 20 rokov od úmrtia nášho otca a dedka

MILANA MAZÁKA

S láskou spomína manželka, deti a vnúčatá.

BZINSKÝ CHÝRNIK

Mesačník obce Bzince pod Javorinou, Vydáva obec Bzince pod Javorinou. Grafická úprava a tlač: TISING, spol. s r.o., Nové Mesto nad Váhom. Náklad: 300 ks. Cena: 5 Sk. Vydavateľ nezodpovedá za obsah článkov.